

Πειραιώς Σεραφείμ: Η Ποιμαντική για την αντιμετώπιση του δαιμονικού περιπαίγματος “ομοφυλόφιλος γάμου”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στις συζητήσεις που άνοιξαν επίσημα με τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού για τη νομοθετική πρωτοβουλία που αφορά την επέκταση σύναψης πολιτικού γάμου και στα ομόφυλα ζευγάρια, αναφέρεται σε κείμενό του με τίτλο: “Η Ποιμαντική για την αντιμετώπιση του δαιμονικού περιπαίγματος “ομοφυλόφιλος γάμου””, ο [Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ](#)

.

Ο Σεβασμιώτατος σημειώνει στην αρχή του κειμένου ότι πρόκειται για «ομοφυλόφιλα» ζευγάρια και όχι «ομόφυλα=ομοεθνή», “όπως εσφαλμένως λέγεται, με τον ισχυρισμό ότι αυτό επιβάλλεται από λόγους ισότητας των πολιτών, ότι αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα και διασφαλίζει τα δικαιώματα των τεκνοθετηθέντων παιδιών στα ομοφυλόφιλα ζευγάρια”.

Μεταξύ άλλων, θέτει τα ερωτήματα: “α) η ομοφυλοφιλία αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα; β) συνάδει με την μορφολογία, οντολογία και φυσιολογία του ανθρωπίνου σώματος;” και απαντά: “Η απάντησις στα ερωτήματα αυτά δεν χρειάζεται να επιστρατεύσει υπέρλογα επιχειρήματα· δίδεται από την φυσιολογία του ανθρωπίνου σώματος, πού καταδεικνύει ότι η ομοφυλοφιλία εφ’ όσον δεν υποστηρίζεται από μέλη του ανθρωπίνου σώματος, των οποίων γίνεται τραγική παράχρησις, αποτελεί παρέκκλιση του αληθινού ανθρωπίνου δικαιώματος που είναι η κατά φύσιν σεξουαλικότητα, η οποία προβλέπεται και υποστηρίζεται από τη φυσιολογία του ανθρωπίνου οργανισμού. Επομένως, δεν είναι ανθρώπινο δικαίωμα η παρέκκλισις της ομοφυλοφιλίας, όπως δεν είναι ανθρώπινο δικαίωμα οι κακουργηματικές παρέκκλισεις της παιδοφιλίας, της κτηνοβασίας, της νεκροφιλίας και όλων αυτών των τραγικών καταστάσεων, που όμως υφίστανται δυστυχώς στην κοινωνία μας, χωρίς ευτυχώς να θεσμοθετούνται”.

Ο Μητροπολίτης κ. Σεραφείμ υπογραμμίζει ότι “δεν υφίσταται θέμα ισότητας και ανθρωπίνου δικαιώματος, διότι δεν συνάπτεται άρρηκτα με την ανθρώπινη φύση η συγκεκριμένη συμπεριφορά, η οποία ενέχει και μυρίους ιατρικούς κινδύνους, διότι στον «κύριο χώρο δράσεως της» ελλοχεύουν τρισεκατομμύρια μικροοργανισμοί, που ως μικροβίωμα, εάν εισέλθουν εις τον οργανισμό από άλλη οδό, οδηγούν αναπόδραστα στον θάνατο”.

Αναλυτικά το κείμενο του Μητροπολίτη Πειραιώς κ. Σεραφείμ:

Με την ανακοίνωση του Πρωθυπουργού, κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, έγινε η εξαγγελία της Νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης να επεκτείνει τον ισχύοντα πολιτικό γάμο και στα λεγόμενα «ομοφυλόφιλα» ζευγάρια και όχι «ομόφυλα=ομοεθνή», όπως εσφαλμένως λέγεται, με τον ισχυρισμό ότι αυτό επιβάλλεται από λόγους ισότητας των πολιτών, ότι αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα και διασφαλίζει τα δικαιώματα των τεκνοθετηθέντων παιδιών στα ομοφυλόφιλα ζευγάρια. Ήδη, από Κυβερνητικούς παράγοντες έχει αναληφθεί η διαδικασία «ενημερώσεως» των Βουλευτών της συμπολιτεύσεως και η προσπάθεια άρσεως της εναντιώσεως στην Κυβερνητική πρωτοβουλία. Ταυτοχρόνως, τα κόμματα της αντιπολιτεύσεως «ΣΥ.ΡΙΖ.Α-Π.Σ» και «ΠΑ.ΣΟ.Κ - ΚΙΝ.ΑΛ» δηλώνουν ότι θα υπερψηφίσουν κατ'αρχήν το νομοθέτημα, το οποίο αναμένεται να τεθεί σε διαβούλευση και να οδεύσει στο Εθνικό μας Κοινοβούλιο.

Επομένως, έχει γνωστοποιηθεί η πρόθεσις της Κυβερνήσεως και αναμένεται η κοινοποίησις του Νομοσχεδίου, που όμως έχει περιγραφεί από τον Πρωθυπουργό, κ. Μητσοτάκη, ο οποίος και εδήλωσε ότι δεν θα προβλέπεται η δυνατότης αποκτήσεως τέκνων με την διαδικασία της «παρενθέτου μητρότητος» και ότι δεν θα νομοθετηθεί ο ορισμός των «συζύγων», ως «Γονέως 1» και «Γονέως 2».

Επί του θέματος γίνεται μία ευρεία συζήτησις στην κοινωνία μας, διότι μεταβάλλεται ο νομικός πολιτισμός της χώρας και αναγνωρίζεται από την έννομη τάξη ως «έννομο αγαθό» μία κατάσταση που δεν συνάδει με την μορφολογία, την φυσιολογία και την οντολογία του ανθρώπινου προσώπου. Είναι ευχερώς κατανοητό ότι στην σύγχρονη εποχή η Οντολογία της υπάρξεως, που μας πληροφορεί ποιοι είμαστε, έχει αντικατασταθεί από την Ψυχολογία, που επιβάλλει τη νέα ηθική του θελήματος, δηλαδή, το «είμαι αυτός που μου αρέσει» με πρόδηλο αποτέλεσμα την σχάση μεταξύ φυσικού και θετέου Δικαίου και εδώ ακριβώς ευρίσκεται το μείζον πρόβλημα της Νομοθετικής παρεμβάσεως της Κυβερνήσεως, που «ασμένως» επιδοκιμάζει αυτή την πρόδηλη στρέβλωση της ζωής και ανιδρύει ένα ουσιώδες ταυτοτικό θέμα, ως θέμα υπό διακινδύνευση.

Τα ερωτήματα που τίθενται αναπόδραστα είναι: α) η ομοφυλοφιλία αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα; β) συνάδει με την μορφολογία, οντολογία και φυσιολογία του ανθρώπινου σώματος; Η απάντησις στα ερωτήματα αυτά δεν χρειάζεται να επιστρατεύσει υπέρλογα επιχειρήματα · δίδεται από την φυσιολογία του ανθρώπινου σώματος, πού καταδεικνύει ότι η ομοφυλοφιλία εφ' όσον δεν υποστηρίζεται από μέλη του ανθρώπινου σώματος, των οποίων γίνεται τραγική παράχρησις, αποτελεί παρέκκλιση του αληθινού ανθρώπινου δικαιώματος που είναι η κατά φύσιν σεξουαλικότητα, η οποία προβλέπεται και υποστηρίζεται από τη φυσιολογία του ανθρώπινου οργανισμού. Επομένως, δεν είναι ανθρώπινο δικαίωμα η παρέκκλισις της ομοφυλοφιλίας, όπως δεν είναι ανθρώπινο δικαίωμα οι

κακουργηματικές παρέκκλισεις της παιδοφιλίας, της κτηνοβασίας, της νεκροφιλίας και όλων αυτών των τραγικών καταστάσεων, που όμως υφίστανται δυστυχώς στην κοινωνία μας, χωρίς ευτυχώς να θεσμοθετούνται.

Συνεπώς, δεν υφίσταται θέμα ισότητας και ανθρωπίνου δικαιώματος, διότι δεν συνάπτεται άρρηκτα με την ανθρώπινη φύση η συγκεκριμένη συμπεριφορά, η οποία ενέχει και μυρίους ιατρικούς κινδύνους, διότι στον «κύριο χώρο δράσεως της» ελλοχεύουν τρισεκατομμύρια μικροοργανισμοί, που ως μικροβίωμα, εάν εισέλθουν εις τον οργανισμό από άλλη οδό, οδηγούν αναπόδραστα στον θάνατο.

Όσον αφορά στις διαβεβαιώσεις του Κυρίου Πρωθυπουργού, ότι στη Νομοθετική του πρωτοβουλία δεν προβλέπεται η δυνατότης αποκτήσεως τέκνων με την διαδικασία της «παρενθέτου μητρότητας» και ότι ούτε θα προσβάλλονται οι έννοιες της πατρότητας και της μητρότητας με την ορολογία «Γονεύς 1» και «Γονεύς 2» θεωρούμε ότι αποτελεί απλώς μία απόπειρα καταστολής των αντιδράσεων, διότι είναι παγκοίμως γνωστόν ότι δυνάμει του Ενωσιακού Δικαίου, που υπέρκειται του Εθνικού Δικαίου, από την στιγμή που θα επεκταθεί ο πολιτικός γάμος και στα ομοφυλόφιλα ζεύγη, θα ισχύει και δι' αυτά ότι ακριβώς ισχύει και για τα ετεροφυλόφιλα ζεύγη και γι' αυτούς μη διακρίσεως με μία προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο θα αντικατασταθεί η έννοια της πατρότητας και της μητρότητας. Ειρήσθω εν παρόδω ότι η επέκταση του πολιτικού γάμου δεν αποτελεί δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, αλλά Νομοθετική πρωτοβουλία εκάστης χώρας, που στην χώρα μας έχει αντιμετωπισθεί με το «Σύμφωνο συμβίωσης».

Απέναντι σε όλη αυτή την κατάσταση η Αγία μας Εκκλησία μεταφέρει τον αιώνιο και άφθιτο λόγο του Παναγίου Θεού, του Δημιουργού της ζωής, του Δημιουργού του ανθρώπου, ο οποίος διασφαλίζει την ηθική και ψυχοσωματική ακεραιότητα του ανθρωπίνου όντος και την πρόοδο της μετ' Αυτού κοινωνίας και αλληλοπεριχωρήσεως και της προς Αυτόν ομοθηθείας, ώστε ο άνθρωπος να αποβαίνει «θείας φύσεως κοινωνός» (Β' Πέτρ. 1,4) και να υπερβαίνει την χοϊκότητα ενθεούμενος, εις τέτοιον βαθμόν ώστε ακόμη και το σώμα του - «ναός του Αγίου Πνεύματος» (Α' Κορ. 6,19) να κατανικά και αυτήν την κυτταρική σήψη, όπως μπορεί άριστα κάποιος να διακριβώσει στα άφθαρτα σκηνώματα των Αγίων, όπως του Ρώσου Οσίου Αλεξάνδρου Σβίρ, του οποίου το σώμα 500 χρόνια κοσμεύεται από μία μοναδική αφθαρσία, που μπορεί κανείς να διαπιστώσει πληκτρολογώντας στο διαδίκτυο το όνομά του.

Η Σοδομική Πεντάπολις, όπως έχει ανακαλύψει η αρχαιολογική σκαπάνη στο βυθό της Νεκράς Θαλάσσης και ο τρομερός λόγος του Δημιουργού της ζωής για τους προ του Κατακλυσμού ανθρώπους «οὐ μὴ καταμείνη τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκα» (Γεν. 6,3) καθώς και ο Ζ' Κανὼν του Μ. Βασιλείου «ἄρρενοφθόροι καὶ ζωοφθόροι καὶ φονεῖς καὶ

φαρμακοὶ καὶ μοιχοὶ καὶ εἰδωλολάτραι τῆς αὐτῆς καταδίκης εἰσὶν ἡξιωμένοι» που επικυρώθηκε ορισμένως από τον Β΄ Κανόνα της Αγίας ΣΤ΄ Οικουμενικής Συνόδου, υποδεικνύει το ποιμαντικό χρέος της Εκκλησίας και την ευθύνη Της ενώπιον Του Παναγίου Θεού αλλά και του ανθρωπίνου όντος. Ο πρωτοκορυφαῖος Απόστολος Πέτρος μάς πληροφορεῖ: νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ (Α΄ Πέτρ. 5,8) και γνωρίζει καλῶς ο αρχέκακος εχθρὸς του ανθρώπου ὅτι η σαπροποίησης και χωματοποίησης του ανθρώπου τον χωρίζει ἀπὸ τον Δημιουργό του, γι' αὐτό και υποδαυλίζει πάθη ατιμίας (Ρωμ. 1,26), ὅπως αποκαλεῖ την ομοφυλοφιλία ο θεῖος Απόστολος των Εθνῶν Παῦλος και ἐδῶ ακριβῶς ἐγκείται η τρομερά πνευματική ευθύνη των προωθούντων ποικιλοτρόπως τα σχετικά «πάθη ατιμίας», που ἔχουν ὡς αἰώνια ἐπίπτωση τον χωρισμό του ανθρώπου ἀπὸ τον Θεό.

Επομένως, η ποιμαντική της Εκκλησίας, στοιχοῦσα στην ἀποκάλυψη δια της Ενανθρωπήσεως του Θεοῦ Λόγου, στο κήρυγμα των Αποστόλων και των Θεοφόρων Πατέρων και στο Κανονικό πλαίσιο δύο χιλιάδων χρόνων, χρεωστεῖ να διακηρύξει ὅτι:

ὅλοι ὅσοι συνεργοῦν καθ' οἰονδήποτε τρόπο στην δαιμονική καταδολίευση της ἀνθρώπινης προσωπικότητας, θεσμοθετοῦντες ὡς δήθεν κανονικότητα την παρέκκλιση της ομοφυλοφιλίας, ἀποκόπτονται ἐκουσίως ἀπὸ το Σῶμα της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικῆς Εκκλησίας και ἐπισύρουν ἐπὶ των κεφαλῶν τους τὰς ἀράς τῶν Θεοφόρων Πατέρων καί του αἰωνίου Νόμου του Παναγίου Θεοῦ, ἐπεκτείνονται οἱ πνευματικές συνέπειες της τελέσεως πολιτικού γάμου των ετεροφυλοφίλων ζευγαριῶν και στα λεγόμενα ομοφυλόφιλα ζευγάρια και κατὰ ταῦτα στεροῦνται των ευλογιῶν της Ἀγιωτάτης ἡμῶν Εκκλησίας, δεν δύνανται να μετὰσχουν των μυστηρίων Της και στεροῦνται Εκκλησιαστικῆς κηδεύσεως και τα τυχόν τεκνοθετηθέντα ἀπὸ ομοφυλόφιλα ζευγάρια τέκνα δεν θα πρέπει να βαπτίζονται εἰς τη νηπιακή ηλικία, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἐνηλικιωθοῦν και ἐνσυνείδητα ἐπιθυμοῦν να γίνουν μέλη της Εκκλησίας, διότι ἄλλως καταστρατηγεῖται ο νηπιοβαπτισμός, ο οποίος προβλέπει την ὑπὸ των γονέων του βαπτιζομένου και του ἀναδόχου μόρφωσιν εἰς Χριστόν, γεγονός που δεν μπορεί να συμβεῖ σε μία τέτοια ἄθεσμη χριστιανικῶς κατάσταση.

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ